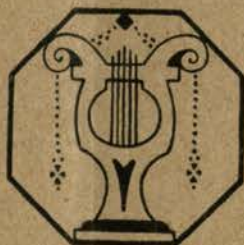

**Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.**

ZBORI

**Mesečna revija za novo zborovsko glasbo
z glasbeno književno prilogo.**

Urejuje Zorko Prelovec.

Letnik II.

1926

Štev. 3

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani. Tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za Jugoslavijo 40 din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar. Vsako pomnoževanje partitur in litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične skladbe za ves zbor.

OBRTNA BANKA

Centrala: Kongresni trg 4

V LJUBLJANI

Podružnica: Ljutomer

Telefon št. 508

Račun pri poštni hranilnici, podružnici v Ljubljani, št. 12.051

Telefon št. 508

Daje kredite v obrtne svrhe, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. Vloge na knjižice in na tekoči račun se obrestujejo kar najugodneje, vezane vloge po dogovoru primerno višje.

MEDIĆ-ZANKL

TOVARNE OLJA, LAKOV in BARV

DRUŽ A Z O. Z.

CENTRALA: LJUBLJANA

PODRUŽNICA: MARIBOR

SKLADIŠČE: NOVI SAD

TOVARNE: LJUBLJANA-MEDVODE

!!NAJBOLJŠE KAKOVOSTI!!

ZAJAMČENO ČISTI FIRNEŽ
EMAJL-LAKASTE BARVE
VSE VRSTE LAKOV
OLJNATE BARVE
PRSTENE IN
KEMIČNE
BARVE
KLEJ

!!LASTNI DOMAČI IZDELEK!!

ZNAMKE: „MERA KL“

Cvetličarna Fani Hvala

Ljubljana

Prešernova ulica števil. 30.

Dnevno sveže cvetje

na drobno in debelo.

Sprejema naročila na šopke,
vence, aranžmaje in dekoracije
dvoran.

LITOGRAFIJA ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, MASARYKOVA CESTA (POLEG RANZINGERJA)

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH

TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAFSKA DELA KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.
GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR IN DRUG.

GLASBENO-KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (zanjo odgovarja Miroslav Ambrožič)
Naročnina na «Zbore» za državo SHS 40 Din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Herbert Svetel (Ljubljana):

A capella ali ne?

Skladateljem in zborom v premislek.

Mnogokrat sem si že stavljal vprašanje, ali ne začnemo v zborovskem petju zidati stavbo pri strehi? Vprašanje se porodi samo, ako pogledamo pot, ki jo hodi slovensko zborovsko petje, in pa prihodnost, ki ji gremo nasproti. Skladatelji so zašli v slepo zmoto, ker niso razlikovali sredstev, ki naj skladbo izvajajo. Pisali so zadnje čase malodane enako za orkester, klavir in zbor. Ta usodna zmeta je dovela do razkola. Zbori niso bili več kos nalogi in so za take skladbe porabljali ogromno časa, volje in truda ter morali končno vendar priznati, da je ne zmorejo. Zborovodja je bil odvisen zgolj od slučaja in se je moral le slučaj in sreči zahvaliti, če ni zbor sredi izvajanja obstal. Bila je za zborovodjo mučna loterija. Da tako stvar ne more naprej, je bilo marsikomu jasno. Ako bi skladatelji dalje pisali v takem instrumentalnem slogu, bi kmalu ne mogel teh skladb peti noben zbor, razen če obstoja iz profesionalnih pevcev, pa še tam bi menda stvar ne bila povsem varna.

Kakor je sklepati iz zadnje dobe, so skladatelji uvideli mejo in začeli pisati človeškemu glasu primerno. (Toda zato ne manj v duhu časa.) Če se bo to geslo uveljavilo, je pričakovati veselejših časov. Toda tudi v tem primeru ostaja naslovno vprašanje še vedno nerešeno.

Prvi jasni odgovor se ponuja sam, ako stavimo sledeče pomožno vprašanje: Kako je lažje peti: a capella — ali s spremljevanjem?

Na to bo vsak takoj odgovoril: drugo. Da je lažje peti z instrumentalnim spremljevanjem, pomeni, da zahteva tako petje dosti manj truda, a rodi veliko večji uspeh; da se z malimi silami doseže dosti popolnejše izvajanje; da je to izvajanje dosti varnejše itd. Ako je torej na strani zbora zabeležiti velik uspeh ob manjši izgubi sile, zakaj se zbori ne oprijemajo teh skladb in zakaj se na življenje in smrt bore s težkimi a capella-skladbami?

Marsikdo bo ugovarjal, da spremljanih skladb nimamo. Res je; pa poglejmo, kako je v tem oziru na strani skladatelja!

Zbor je sredstvo, ki mu skladatelj povsod stavlja silno ozke meje in mu zapoveduje paziti na nabroj stvari, preko katerih ne sme, sicer bi ostala skladba le na papirju. Te okoliščine so krive, da a capella-skladbe ne prenesejo večje dolžine. Poizkusi z

dolgimi a capella-skladbami se niso nikdar obnesli. Radi premajhne gibčnosti človeškega glasu (ne samo v ritmičnem oziru) postane skladba enolična, utrudljiva in nezanimiva. Poleg tega grozi vedno nevarnost, da zaide zbor iz prave intonacije v njeno okolico, kar pa lahko na mah prekine nadaljevanje. Če pa doda skladatelj zboru skromno instrumentalno spremljevanje, odpadejo vse našete težave in odpre se mu ves nov svet, ki osveži petje in daje fantaziji vso možnost širokega razmaha.

In vendar pišejo naši skladatelji tako redko na ta način.

Če je zabeležiti pri skladatelju, kakor tudi pri zboru tolik dostatek vrlin in ugodnosti, mora prej ali slej tudi produkcija kreniti to pot. Izgovor, da take skladbe za vse zборе niso izvedljive, ne drži. Kajti nikakor ni nujno, da porabi skladatelj ogromen orkestralni aparat. Mnogokrat zadostuje dvo- ali štiriročen klavir, tudi le nekaj instrumentov ali majhen orkester. Množina ni pogoj dobre kakovosti. Skromna sredstva so običajno najuspešnejša in taka premore skoro vsak zbor.

Ali ni torej popolnoma napačno, da začnemo zbori (tudi začetniški) z a capella-petjem, ako je spremljano petje dosti lažje? Krenimo torej obratno pot: od lažjega k težjemu, kar je edino naravno. Iščimo skladb s spremljevanjem, vplivajmo, da bodo korporacije, ki razpisujejo nagrade za zborovske skladbe, izpuščale dosledni pogoj, da morejo konkurirati le skladbe a capella! Storili bomo dobro, zelo dobro vsem zborom. Skladateljem pa bomo dali priliko, da se razmahnejo na rodovitnejšem polju, in hkrati pripomogli, da se naše neobgledeno dete, ki se imenuje instrumentalna muzika, vendar že oživi in se prične razvijati. Dobili bomo zmisel za večje skladbe. V naših dušah in delih naj se nehajo zrealiti naše ozke meje.

Zaključujem s prepričanjem, da je edini odgovor na naslovno vprašanje ta, da petje a capella ne sme biti pravilo. Med skladbami s spremljevanjem naj tvorijo skladbe a capella le redke bisere, pa zato tem bolj blesteče.

Ako se razmere v tem bistveno spremenijo, bo mogoče vendar že konec tistih neskončnih koncertnih programov, ki obsegajo desetorice posameznih pesmi, a ima vsaka pesem le po šibek tucat taktov. Vedno začnjanje in končavanje utruja poslušalca, da gre ozlovoljen s koncerta, mesto da nese s seboj občutke veselja in navdušenja.

Te vrstice nimajo namena odrekati a capella petju njegovo vrednost. Nasprotno! Saj kot petje

je ta vrsta najpopolnejša in zmožna najtanjših izraznih nijans; je pa tudi zato silovito težka in občutljiva. Vendar pa ni treba, da je edini cilj pevskih zborov.

Prof. dr. Pavel Kozina:

Izgovarjava soglasnika „l“.

Nekaj let pred svetovno vojno je imel moj kvartet v Mestnem domu svoj prvi javni nastop. Na sporedu je bil tudi Adamičev «Vasovalec», ki je pisan popolnoma v narodnem duhu.

V umetni pesmi smo tedaj poznali in peli samo dve vrsti «l», in sicer srednji «l» v besedah: lep, lipa, belo blago itd. in topljeni ali mehki «lj» kakor: beljak, brljav itd. Trdi «l» v besedah: šel, pil, fiziol itd. se je v knjižni izreki izgovarjal kot srednji «l» in le v narečju se je dostikrat pravilno izgovarjal. N. pr. gledaw (pisano: gledal), pew (pel), piw (piv). Prav tako tudi ni našel trdi «l» na koncertnem in gledališkem odru odmeva, izvzemši v narodni pesmi in narodnih igrah. Vendar pa tudi tu ni bila povečini izgovarjava pravilna.

Adamičev «Vasovalec» je zvenel tedaj tako narodno, da se mu je zdela izgovarjava trdega «l» v književnem zmislu naravnost žaljiva za naroden duh, ki veje iz «Vasovalca» in zato smo tudi peli: «dobro sem vas nalagaw» in «z mosta sem klobuk zagnaw (nalagal, zagnal). Kritika slovenskih listov je to izgovarjavo preslišala, le profesor Funtek je v «Ljubljancanki» to novotarijo s hudimi besedami grajal, češ, da spada taka izgovarjava kvečjemu v gostilno, ne pa na koncertni oder.

Minila so leta in dramaturg Oton Župančič je vpeljal pravilno izgovarjavo trdega «l» na odru in po kratkem boju si je trdi «l» priboril pot v šolo in s tem tudi na koncertni oder.

Momentano pa vlada med pevovodji in pevci radi izgovarjave trdega «l» velikanska zmešnjava, to pa predvsem radi neznanja, kateri «l» je pravzaprav trdi «l». Kakor povsod, tako opažam tudi v izgovarjavi «l» ekstreme. Eni izgovarjajo vsak «l» kot w, drugi kratkomalo te «novotarije» ne priznajo, tretji pa zopet izgovarjajo trdi «l» kot se sliši navadno v dialektu, namreč kot «u». Obratno pa tudi mislijo včasih učenci, da se vsak izgovorjeni «v» zapiše kot «l», kot je zapisala učenka namesto «krava» — «krala». Kateri je tedaj trdi «l»?

1.) Tisti «l», ki stoji na koncu besed. N. pr.: bel — izgovori naj se bew, vol — vow, vesel — ve-sew, rekel — rekew itd.

2.) «l» pred soglasniki; n. pr.: poln — pown, volk — vowk, žolna — žowna, jabolko — jabowko, rilec — riwec, umivalnik — umivawnik.

To dvojje pravil pa ne velja splošno. Imamo namreč po slovnici dr. Breznika veliko izjem. Te so:

1.) Končni «l» množinskega rodilnika samostalnikov na «la» in «lo» se izgovori kot srednji «l». N. pr.: čebela — roj čebel — in ne čebew, darilo — veliko daril — in ne dariw.

2.) Množinski orodnik samostalnikov s končnico «mi». N. pr.: z drhalmi ne pa drhawmi, z volmi — ne z vowmi.

3.) Izpeljanke nekaterih samostalnikov in glagolov.

a) Izpeljanke samostalnikov na -la, -lo, l. N. pr.: dežela — deželski, ne pa dežewski, hvala —

pohvalno, ne pa pohvawno, skala — skalnat, ne pa skawnat; čelo — čelnica, ne pa čewnica; delo — brezdelnik, ne pa brezdewnik; žival — živalca, ne pa živawca; osel — oslih, ne pa oswih.

b) Izpeljanke glagolov na -liti, -lati, -leti. N. pr.: razdeliti — razdelba, ne pa razdewba; naseliti — naselbina, ne pa nasewbina; delati — izdelki, ne pa izdewki — veleti — poveljnik, ne pa povewnik.

4.) V izposojenkah in tujkah. Na pr.: general — ne pa generaw, kanal — ne pa kanaw.

5.) V besedah, v katerih je za «l» izpal kak samoglasnik. N. pr.: dol — ne pa dow (ker je nastal iz doli).

6.) V izposojenkah, ki smo jih dobili od drugih Slovanov. N. pr.: bivol — ne pa bivow, razkolnik — ne pa razkownik.

7.) V nanovo tvorjenih ali manj znanih besedah. N. pr.: glavobol — ne pa glavobow, stalno — ne pa stawno.

Pri večini navedenih primerov pove pevcu že uho, katera izgovarjava je pravilna. V slučajih pa, ko pevec-pevovodja ni na jasnem, kako naj izgovori, je veliko boljše, da rabi srednji «l» kot trdi «l».

Dostikrat se slišijo sledeče, obsojanja vredne navade — dialektizmi: Sem šow — sva šwa (namesto sva šla), smo šwi (namesto smo šli). Prav neprijetno se tudi sliši: sem prišou (namesto prišew), lagou (namesto lagaw).

Te vrstice sem napisal v iskreni želji, da bi se vpeljala tudi v naših zborih enotna izgovorjava.

Emil Adamič (Ljubljana):

Prirediteljem koncertov v pre-mišljevanje.

I.

Časi, ko so pevske prireditve služile le dviganju narodne zavesti, so končno tudi pri nas že minili. Minevajo tudi že časi, da goje pevska društva petje in prirejajo lahke koncerte zaradi družabnosti. Bolj in bolj prihaja spoznavanje, da je treba kultivirati umetnost zaradi nje same, «l'art pour l'art». S tem spoznanjem pride tudi preorientacija v nazorih, ki se dotikajo izobrazbe pevovodij, pevcev, koncertnih prirediteljev, programov, pevskih ciljev itd. Čisto z drugimi očmi bodo gledali izvajajoči na svoje delo, poslušalci na trud in vzvišen cilj glasbenih družb. Ceniti, uvaževati in spoštovati bodo jeli umetnost samo. In tedaj se bodo spomnili tudi onih, ki jim to umetnost ustvarjajo, onih, ki so umetnosti posvetili ves svoj študij, ves svoj čas, glavo in srce, vse svoje življenje, ki pa gredo s to umetnostjo tudi za kruhom, ker jim je umetnost življenjski poklic, njihovo vse.

Brez teh stvariteljev glasbenih vspevov, brez teh, če naj rabim ta izraz, liferantov glasbenega blaga prirediteljem koncertov se morajo take prireditve same ob sebi nehati. Če verujemo, da je koncertna, javna gojitev glasbene umetnosti neprecenljiva kulturna potreba vsakega naroda, pa se take prireditve ne samo ne smejo nehati, temveč jih moramo celo z vsemi silami, z vsemi sredstvi pospeševati, podpirati. Saj to v mali meri dela že država z vzdrževanjem gledališč, s podpiranjem

glasbenih šol, s prispevki manjših svot resnim glasbenim društvom, s štipendijami nadarjenim glasbenikom; delajo tudi nekatere mestne občine, dela publika z denarnimi podporami. Vendar pa je teh raznoimenskih podpor v najmanjši meri deležen oni, ki je povzročitelj vseh koncertnih in enakih glasbenih prireditve; oni, ki je vse to ustvaril, kar se posamezno ali pa v zboru ali orkestru poje, igra ali trobi, skladatelj, oče vseh teh del; oni, ki živi le zato, da to ustvarja; oni, ki to ustvarja, da bi živel. Ali pa more živeti od tega? A mora! Saj je to poklic njegovega življenja, njegov kruh!

Kdo se zmeni za komponista? Koliko pevcev pa je, ki vedo, čigava je ta ali ona pesem, ki jo pojo? Kdo je on, s čim se ukvarja, kako ustvarja, od česa živi? Ustvarjajoči stoji danes pri nas še daleč za proizvajajočim, produktivni za reproduktivnim.

Da, naši diletantje-komponisti, ki so glasbo gojili poleg svojega krušnega poklica v svoje razvedrilo, so si nekdaž šteli v čast, ako so pevci njihova dela izvajali, ako je publika njihove skladbe poslušala, in bili blaženi, ako jim je celo ploskala. Celó žrtvovali so kaj, samo da so slišali «samega sebe». Vse to jim je bilo prijetno dražilo, obenem pa so postajali zaslužni glasbeno-kulturni delavci.

Poklicni glasbeniki pa so stradali. Preživljali so se s pičlim in suhim organistovskim kruhkom, ali s trdimi skorjami glasbenih učiteljev, kakor še dandanes. Da bi pa kateri izmed njih mogel živeti samo od glasbenega ustvarjanja, o tem še dolgo, dolgo ne bo moglo biti govora. Res, da imamo društva za varstvo živali. A kaj naj to pomaga Pegazu, ki smo ga literati po svoji usodi prisiljeni jahati!

Kar nas je pevcev, smo sami reveži. Zato ne bi mogli vzdržavati niti enega samega umetnika. To je res. Toda v skromni meri bi mu vendar lahko segli pod pazduho, z malim procentom dohodkov, ki jih je dalo proizvajanje njihovih del. Mirne vesti smo ga obrali za njegove avtorske pravice, za plod njegovega truda.

Ne maram kazati s prstom na prekrasne, mnogokrat milijonske avtorske dohodke, ki dotekajo glasbenikom drugih narodov in dedičem še desetletja po njihovi smrti. Za naše razmere značilno bi bilo sledeče, kar mi je rekel nedavno Fran Govekar: «Vasovalec' je menda Vaša najbolj popularna skladba. Peli so ga že sto- in stokrat. Ako bi Vam vsakokrat dali le prav majhen del tega, kar so takrat plačali za pijačo, recimo celih pet dinarjev, pa bi danes imeli lahko svojo vilo.» Če vile ne, raztrgano bajto pa gotovo. No, pa še svojega kurnika nimam. Dobil sem za «Vasovalca» pred vojno in do danes — tri krone. — Res je, da danes ne vzamem zanj niti ene, toda to je bila samo primera, kako se naši pevci za ustvarjajočega glasbenika prav nič ne brigajo.

Ne govorim zase. Imamo pa visoko nadarjene mlade umetnike, ki si bodo morali služiti pičel kruh z duhomornim glasbenim šolskim delom, dasi bi inace lahko ustvarili velika glasbena dela, ki bi nas proslavila po celem svetu. Stradajo v Pragi, v Parizu, doma. Za njihovo dobro moramo v naših glasbenih in pevskih društvih skrbeti z vso vneto. Saj njihovo dobro je tudi naše dobro, z njihovo velikostjo bomo zrastle tudi mi.

Na nje ponosnim biti, je kaj poceni občutek. A treba je za to kaj žrtvovati. Vsakega koncerta vsaj majhen del bi moral biti namenjen, recimo, splošnemu fondu za vzdrževanje naših glasbenih umetnikov v tujini ali doma.

Zveza pevskih zborov bi lahko dekretirala vsem včlanjenim korporacijam, da obvezno od vsakega koncerta vložijo v ta fond procent, ki je v skladu z dohodki. Odbor «Zveze» pa bi po uvidevnosti in potrebi podeljeval podpore, izdajal brezobrestna posojila potrebnim, mislil s časom na dom za onemogle glasbenike in še na marsikaj podobnega. Istočasno bi «Zveza» prevzela tudi zaščito avtorskih pravic skladateljev in zastopstvo njihovih del. Čemu iskati zastopnikov, ki zaračunavajo za izposojanje, prepisovanje del, za tantijeme lepe vsote in bogaté pri tem. Tak biro naj se ustanovi v «Zvezi» in zasiguran bi ji bil materijalni obstoj.

Poglejmo, kdo «zasluži» pri poljubni koncertni prireditvi!

Pevski zbor se je odločil, da priredi koncert. Pevske vaje trajajo mesec, dva, več. Po vsaki pevski vaji gre marsikateri rad v gostilno. Gostilničar, kavarnar že služi na račun koncerta. Materijal za koncert pevski zbor ali kupi — tu zasluži založnik — ali pa prepíše, pri tem oropa založnika, zaslužita pa prepisovalec in trgovec z notnim papirjem. Za koncert je treba najeti lokal, zakuriti ga, razsvetliti, prirediti oder, dekorirati. Vsi ti, od najemodajalca do dekoraterja predlagajo račune. Listi tudi hočejo imeti plačano reklamo, tiskarna plakate, vabila, programe, plačati je treba lepljenje programov (z državnim davkom), kupiti vstopnice, plačati odstotke občini, državi, plačati stražo, biljeterje. Garderoberji sami zaslužijo, zaslužijo krojači, modistke, frizerji, čevljarji, perice, gostilna, kavarna, natararji in društvo, četudi najmanj itd. A kdo ne zasluži ničesar, prav ničesar? Komponist, ki je s svojimi deli dvignil aparat, ki je dal tolikim zaslužka, pevcem ponos (ali blamažo), slavo, vence, pevovodji poleg vsega tega še darilo. Komponist pa ne dobi mnogokrat niti proste vstopnice h koncertu, doživi pa največkrat zabavljanje, zasmeh. Kajti dober uspeh je zasluga pevovodje, slab pa zasluga komponista.

To in še marsikaj drugega je, kar mi je potisnilo v roke pero. Naj zdaj premišljujejo in premislijo o tem naši koncertni prireditelji.

Dvoje nemoralnih aktov.

Nedavno smo čitali v «Slovcu» podlistek z naslovom «Razgovor dveh organistov»*, ki je bil podpisan s psevdonimom Cvenk. V tem podlistku se smeši moderna cerkvena glasba kot napredna cerkvena glasbena struja in eden nje najzaslužnejših in najdelavnejših propagatorjev, ravnatelj stolnega kora g. Stanko Premrl, dalje pa se propagira zastarela nemška cerkvena glasba.

V kolikor gre v tem podlistku zoper napredek umetnosti sploh, je obsojen sam po sebi: napredek gre mimo in preko takih podlistkov v določeno smer. Podobno je s propagando zastarele nemške cerkvene glasbe. Brez strahu ji lahko stavimo nasproti moderno slovensko, ki nam je ne manjka.

Gre pa za to, da je nekdo mogel vreči izza opla kamen na moderno slovensko cerkveno glasbo in

* Glej rubriko Glasbeni listi pod «Cerkveni Glasbenik»!

nje središčnika, nataknil na obraz krinko psevdonima in se tako nepošteno izognil posledicam. Imenujemo ta čin akt javne nemoralnosti in delamo zanj odgovorno tudi uredništvo «Slovenca».

Nekaj pozneje smo čitali v «Cillier Zeitung» nepodpisan napad na g. kapelnika Nika Štritofa kot dirigenta V. Novakovega «Viharja». Ne oziramo se na izvajanja pisca in njegovo sodbo ter umetnostni nazor, ki ne priznava subjektivne interpretacije subjektivne umetnine in smatra za edini umetnostni element pri reprodukciji le predpisano držanje v tempih. Treba pa ugotoviti, da je bil ta nepodpisani napad na g. Štritofa tudi nemoralen. Zakaj, zoper anonimusa se človek, ki ima časti, ne more in noče braniti, ostane pa vendar na njem sled javnega obrekovanja.

Apeliramo s tem na uredništva dnevnikov in revij, naj anonimnemu napadanju, ki je umetnostnemu življenju škodljivo, napravijo konec.

Emil Adamič, France Marolt, Zorko Prelovec,
dr. Stanko Vurnik.

Naši skladatelji.

Martin Železnik, čigar moška zbor «Vzdih» in «Kmetova molitev» priobčujemo v današnji številki «Zborov», je bil rojen dne 18. novembra leta 1891. v Velikih Brusnicah pri Novem mestu. Glasbe se je učil privatno dve leti pri Ignaciju Hladniku, novomeškem kapiteljskem organistu in znanem cerkvenem skladatelju. Leta 1908. je vstopil v ljubljansko orgljarsko šolo. Učitelji so mu bili: Anton Foerster, Stanko Premrl, Franc Ferjančič in dr. Fr. Kimovec. Po dovršeni orgljarski šoli leta 1910. je služboval kot organist v Vološkem, na Vojskem nad Idrijo in v Trziču na Gorenjskem. Med tem je privatno študiral in napravil izpit na štirirazredni meščanski šoli ter zrelostni izpit na državnem moškem učiteljskišču v Ljubljani. Sedaj pa slušbuje kot šolski upravitelj v Sorici nad Škofjo Loko. Zložil je okoli 100 različnih cerkvenih pesmi, 50 posvetnih pesmi za ženske, moški in mešani zbor in zbirko skladb za orglje. Objavljenih ima pa le nekaj cerkvenih pesmi v «Cerkvenem Glasbeniku», ostale skladbe so v rokopisu. Pri razpisu nagrad «Zborov» na nove skladbe je prejel njegov moški zbor «Kmetova molitev» drugo nagrado. Z Železnikom stopa v vrsto naših skladateljev nova, interesantna osebnost.

Dopisi.

O glasbenem življenju v Banjaluki.* Po naključju sem prišel pred dvema letoma v Banjaluko in sprejel mesto glasbenega učitelja na tamkajšnjem učiteljskišču in gimnaziji. V svesti si, da bom mogel nabrati nekaj bosanskih narodnih pesmi, ki so tako lepe in sem se zanje vedno navduševal, sem se odločil za Bosno. Dalje me je gnala tjakaj tudi zavest, da bo glasbeno polje dovolj široko za uresničenje mojih sanj. Varal sem se, ker nisem računal z dejstvom, da je tukajšnje prebivalstvo po veroizpovedih tako strogo ločeno. Ta verska omejenost onemogoča enotno delo v večjem stilu. Kajti Hrvat in Srb se še ne dasta pridobiti za skupno kulturno delo, na muslimanski živelj je nemogoče računati, židov je malo in imajo zopet svoje «kulturno» naziranje. Tako se cepi tukajšnje prebivalstvo

* Sličnih informativnih dopisov si želimo od povsod. — Op. ured.

v male skupine in je zato tudi nemogoče misliti na večji glasbeni razmah. Srbi imajo svoj pevski zbor «Jedinstvo», ki pa spi spanje pravičnega. Vsaj v teh zadnjih dveh letih ni nastopil niti enkrat. Hrvati imajo tudi svoje pevske društvo «Nada», ki edino stalno deluje in sem mu bil do zadnjega časa pevovodja. Muslimani imajo tudi svoj moški zbor «Sloga». In če je treba se najdeti še četrti in peti pevski zbor. Vendar pa se nobeden od njih ne more primerjati niti s kakim zborom zakotne slovenske vasice.

Imam izkušnje s hrvatskim pevskim društvom, ki velja tukaj za najboljše. Člani so večinoma glasbeni analfabeti in odbor sam ima precej omejeno naziranje, kar se tiče glasbenega dela. Voditi sem moral n. pr. hud boj, da sem spravil na oder E. Adamiča, Lajovica in modernejše hrvatske skladatelje, o srbskih seveda ni bilo niti govora. Začel sem navduševati zbor za modernejšo glasbo, vendar nisem našel za to primernega razumevanja. Saj se mentaliteta še ni povzpela preko Eisenhutovih, Zajčevih ali Novakovih zborov.

Tudi dobrih pevskih moči ni tukaj, ki bi mogle biti kos moderni zborovi glasbi. Če pomislim samo, koliko muke me je stalo, da sem izsilil iz sopranov visoki a v Adamičevem «Mladem junaku», me spreleti groza. Morda je vzrok slabemu pevskega materijalu tukajšnja klima. A resnica je, da dobrih pevcev tukaj ni, če izvzamem mladega Krsto Iviča, ki žanje danes lepe uspehe po Dunaju. Dalje primanjkuje tukajšnjim pevcem one energije, ki je pri zboru tako potrebna. Po polurni vaji je zbor ubit in končan. In vzrokov nediscipline najdeš tukaj v izobilju.

Malo drugače je vendar pri muslimanskem moškem pevskega zboru. Moram reči, da me je ta zbor na prvi mah presenetil. Navdušil sem se zanj, ker, če drugega posebnega nisem videl, sem videl v njem disciplino, ki je zelo vplivala na glasovno ubranost. Programi tega pevskega zboru so seveda tudi še precej primitivni: Hajdrihov zbor «Buči morje» na primer jim je še najsvetejša umetnina. Ni čudo. Zbor je v rokah glasbenega samouka, ki nima morda niti zadostnega vpogleda v zborovsko literaturo. Mož je inteligent (sodnik) in ima mnogo ambicije. Tudi se mu pozna, da je sodeloval svoje dni pri dobrem pevskega zboru. Ali to mu je morda v večjo škodo kakor v korist, ker je z napačno razumevanje frazeologijo večkrat zmožen iz umetnine napraviti neumetnino.

Da pride Banjaluka do dobrega pevskega zboru, bi bilo mogoče samo na ta način, da se združijo boljše pevske moči ne glede na veroizpoved posameznikov v en sam zbor. Na to sem tudi že mislil. In ker ne bi bilo to drugače mogoče, se mi je rodila misel, ustanoviti glasbeno šolo. (Šola bi tudi sicer vplivala, če pomislimo, da živi samo od privatnega poučevanja glasbe tukaj kakih pet ali šest oseb.) Propagirati se je začela torej misel glasbene šole, žal, da je prežgodaj tudi zaspala. Kajti tudi za to ni bilo najti niti volje niti razumevanja. Prepustil sem torej stvar času in človeku, ki se bo morda kdaj žrtvoval za to idejo. S tem so bili tudi črtani računi o skupnem pevskega zboru. Iz teh ljudi pač molče trobenta nesrečno geslo: «Dolce far niente».

Zgrabil sem zadnjo bilko, «dijaški pevski zbor». O težkočah, ki jih imam s tem zborom, ne bom govoril, ker uspehi so res lepi, tako, da sem s tem zborom napravil že lansko leto lepo uspelo pevskega turneja po Srbiji in Vojvodini. Letos pa sem priredil v Banjaluki morda najboljše koncerte z okusnimi programi, katerih jedro so tvorili Mokranjčevi rukoveti. Z istim zborom pripravljam sedaj cerkven koncert.

Koncertna sezona je tukaj pičila in neinteresantna, ker se še vse ziblje okoli rodoljubnih prireditev, ki jih nazivajo «zabave». Saj glavna točka je vedno ples. Koncertni programi so zbiti skupaj za silo in zato do kraja neokusni. Naj navedem samo en program pevskega društva «Nade»: 1.) Vojaška glasba; 2.) Adamič: «Hrvatskoj Istri»; 3.) Vojaška glasba; 4.) Sattner: «Perice»; 5.) Vojaška glasba; 6.) Zganec: «Janjica je jaju snašica». Sledi igrokaz in šaljni kuplet. Vsaka vas v Sloveniji nam nudi s svojim koncertnim programom več. Za vse take koncerte odgovarjajo seveda neuki ljudje, dijaki i. dr., naše tendence pa zavračajo. Simpatične so prireditve, ki jih daje «Marijina kongregacija» v samostanu pod vodstvom znane skladateljice s. Lujze Ko-

zinovič. Prireditve so samo za pozvane, ostanejo zato za samostanskimi zidovi.

Sicer pa do najnovjšega časa ni bilo v Banjaluki niti primerne dvorane. Posluževati smo se morali raznih gostilniških prostorov. Sedaj je nekaj bolje, ker si je »Nada« zgradila svoj dom s primerno dvorano. Najtežji kamen, ki leži na glasbenem življenju Banjaluke, je položaj mesta, ki je odrezano od naših središč. Da bi prišle semkaj dobre glasbene moči, je težko računati zaradi slabe železniške zveze in negotovosti občinstva. Kajti računati je mogoče na udeležbo borih 300 do 400 ljudi, ali to v najboljšem primeru. Glasbenikov po poklicu nas tukaj ni mnogo. Tem več pa je diletantov, ki celi stvari bolj škodijo kot koristijo. Tako se je n. pr. zgodilo, da je mladi tenorist Krsto Ivič, ki je tukajšnji domačin, doživel na svojem letošnjem koncertu od strani diletantov precejšen odpor. In vendar je Krsto Ivič mogočen tenorist, ki bi gotovo očaral tudi Ljubljano.

Napisal sem teh par vrstic v nadi, da me Banjalučani ne bodo krivo razumeli, ampak da bodo že enkrat začeli s smotrenim glasbenim delom.

Karel Pahor.

Pevska društva.

Glasbena Matica v Mariboru je priredila v marcu dva velika koncerta, na katerih je izvajala J. Haydnov oratorij »Letni časi« za soli, zbor in orkester. Naštudiral in dirigiral je delo novi ravnatelj mariborske Glasbene Matice, prejšnji pevovodja hrvatskega pjevaškega društva »Trebevič« v Sarajevu, g. Josip Hladek-Bohinjski, solistovske partije so absolvirali: operna pevka ga. Pavla Lovšetova iz Ljubljane (Ivana), operni pevec g. Josip Križaj iz Zagreba (Simon) in član pevskega zbora Glasbene Matice v Mariboru g. notar Ivan Ašič. Izvajanje je po mariborskih časopisnih vesteh uspelo ugodno. Z »Letnimi časi« je potem mariborska Glasbena Matica nastopila tudi v Celju.

Narodno železničarsko glasbeno društvo »Drava« v Mariboru je pod vodstvom svojega novega pevovodje, g. profesorja Viktorja Schweigerja, prvič nastopilo v koncertu dne 15. marca v Götzovi dvorani z zanimivim, dokaj novim sporedom. Moški zbor je prednašal skladbe Emila Adamiča in Oskarja Deva, ženski zbor dva St. Premrlova dvošpeva s spremljevanjem klavirja. Koncert, na katerem so sodelovali v soli-partijah: operni pevec g. Emil Rumpelj (bas), ga. Emica Bergoč (alt), gdč. Ljuba Čepič (sopran), s klavirskim spremljevanjem pa gdč. Minka Zacherlova, je zaključila p. H. Sattnerja »Jestejeva prisega« za mešan zbor, soli in orkester. Orkester »Drave« je bil pomnožen s člani mariborske vojaške godbe in gojenci Glasbene Matice v Mariboru. — »Drava« ponovi lepo uspeli koncert v kratkem v Celju in Ptuj.

Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani študira dr. Božidarja Širole »Abrahamovo žrtev« za zbor, soli in orkester, pevski zbor slovenskega učiteljstva pa pripravlja za deseti april p. H. Sattnerjev večer.

Pevsko društvo »Ilirija« pri sv. Jakobu v Trstu je praznovalo 21. marca 1926. dvajsetletnico svojega obstoja z zanimivim koncertom, čigar spored obsega zborovske skladbe in harmonizacije narodnih pesmi. Zastopani so skladatelji: Anton Lajovic (»Ples kralja Matjaža«, »Medved z medom«), Emil Adamič (»Kresovale tri devojke«, »Svatba na poljani«, s klavirjem, »Kaj pa delajo ptički?«, »Lucipeter ban«, »Jurjeva«), Janko Ravnik (»Poljska pesem«), dr. Gojmir Krek (»Tam na vrtni gredi«, St. Mokranjac (10. rukovet), Liadov (»Vozle rečki, vozle mostu), Anděl (»Jer moj dragi«, »Vanjkušac«), Žganec (»Cincan cvrgudan«, »Dil dil duda«). Koncert vodi pevovodja Milan Pertot. Društvu »Ilirija«, ki se zaveda naloge resnega pevskega društva, k njegovemu jubileju iz srea čestitamo, našim pevskim zborom pa spored njegovega slavnostnega koncerta priporočamo v preudarek in — vzgled, k a k o p o j m u j e s v o j o n a l o g o d r u š t v o v n e b a š r o ž n a t i h t r ž a š k i h r a z m e r a h !

Pevsko društvo »Tomislav« v Varaždinu pripravlja koncertno turnejo po Dalmaciji pod vodstvom svojega dirigenta prof. dr. Ernesta Krajanskega. Zbor šteje 60 glasbeno nabornih članov.

Prvo beogradsko pevačko društvo namerava tekom letošnjega leta koncertirati po Bulgariji s sporedom jugoslovenskih skladb.

Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« je koncertiralo letos na Viču in v Celju. Posebno celjski koncert je bil izvrstno obiskan. Na sporedu so bili skladatelji: Adamič, Lajovic, Pavčič, Premrl in Ravnik. Ženske zборе (otroške pesmi) je na klavirju spremljal kapelnik g. Niko Štrifof.

Kvartet »Ljubljanskega Zvona« (gg. Lado Hartman, Ivo Grile, Jože Grile in Artur Šulc) je priredil koncert v Sevnici. Sodelovala sta sopranistinja gdč. Spelca Ramšakova in operni pevec g. Leopold Kovač.

Srečno se je uvedel v koncertno dvorano pevski odsek »Grafika«, ki je priredil koncem januarja v dvorani Filharmoničnega društva pod vodstvom svojega pevovodje prof. gosp. Adolfa Gröbminga lepo uspeli koncert s sporedom lahkkih moških zborov (Hajdrih: »Cerkvica«, Vodopivec: »Na poljani« in »Da veš«, Zajc: »Curičica mala«, Adamič: »Ljubica vstani« in »Lucipeter ban«). Lotil se je pa tudi izvajanja večjega dela, Griegove »Nove zemlje«, moškega zbora s spremljevanjem orkestra. Zbor »Grafike« ni številen, pa vendar glasovno dokaj izbran in lepo vpet.

Pevski zbor narodnega železničarskega glasbenega društva »Sloga« v Ljubljani je na svojem koncertu 11. januarja v filharmonični dvorani poleg znanih moških zborov Adamiča, Deva, Dobroniča, Marolta in Mirka izvajal novo Adamičevo daljšo skladbo »V samostanu« za moški zbor s spremljevanjem lesenih pihal in harfe, moderno stvar, ki pa ni zbudila pravega odmeva v poslušalcih. Zbor »Sloge« je pod vodstvom svojega pevovodje g. Mirka Premelča težko nalogo izvedel povoljno. Na koncertu so pohvalno sodelovali tudi člani železničarskega glasbenega društva »Drava« iz Maribora (tercet harfe, gosli in čela), žal, s točkami, ki niso spadale na resni koncert. V marcu priredi »Sloga« ljudski koncert v Sokolskem domu na Viču.

Beograjsko akademsko pevsko društvo »Obilič« je v februarju izvajalo Mozartovo mašo s sodelovanjem društvenega zbora (100 pevcev in pevk) in orkestra ter muzike kraljeve garde pod dirigentom L. Matačićem, bivšim kapelnikom ljubljanske opere.

Hrvatsko pjevačko društvo »Kolo« v Zagrebu je izvolilo za svojega pevovodjo g. Srečka Kumarja, doslej profesorja glasbe in koncertnega vodjo ljubljanske Glasbene Matice, ki je s posebnim odlokom ministrstva prosvete prestavljen na kr. muzičko akademijo v Zagrebu.

Slovensko pevsko društvo »Zvon« (Slovenian Singing Society »Zvon«) v Ameriki je koncertiralo 24. januarja t. l. pod vodstvom pevovodje Primoža Kogoja. Na sporedu so bile Hubadove narodne za moški in mešan zbor, Korunova: »Potrkali na okno«, Foersterjeva: »Razbita čaša«, Hajdrihova: »Sirota«, Vogričeva: »Lahko noč« in Adamičeve: »Fantovska« in »Zvečer«. — Slovensko katoliško pevsko društvo »Lira« (Slovenian Catholic Singing Society »Lira«) v Ameriki pa je priredilo 7. februarja t. l. pod pevovodjo Petrom Srnovrčnikom koncert zborovskih skladb Aljaža, Hajdriha, Adamiča, dr. Ipavca, Volariča in Vilharja.

Glasbeni listi.

»Cerkveni Glasbenik.« Urejuje St. Premrl. Letnik XLIX. številka 1., 2. Iz pestre in zanimive vsebine zaslužita posebno pozornost dva članka: F. Ferjančičev »O važnosti dinamike pri petju« in St. Premrlovo »Nujno razmišljanje o naši cerkveni glasbi«, v katerem urednik temeljito zavrača nazadnjaške nazore (g. Cvenka) anonimnega pisca članka »Razgovor med dvema organistoma«, priobčenega v »Slovenec« dne 18. decembra 1925. G. Premrlovo repliko odobravamo in podpišemo vsa njena izvajanja. Slovenska glasba se bo pa kljub izpadom gospoda Cvenka razvijala navzgor! — »Cerkveni glasbenik« prinaša dalje Jobstov nekrolog organistu Franu Migliču, nadaljevanje Kramarjevih poročil o njegovem nabiranju narodnih pesmi, posveča nujno potrebno skrb za izboljšanje mizernega gmotnega položaja naših organistov, poroča o koncertih, objavlja dopise in razne vesti. V glasbeni prilogi sta litografirani dve novi velikonočni pesmi Josipa Klemenčiča, moderni in težki skladbi.

«Pevce». Glasilo Pevske zveze. Urejuje Fr. Zabret. Vsebinska zadnjega zvezka lanskega letnika: A. Dolinar: Ob petletnici. Prof. Marko Bajuk: Početki pevske zveze. P. H.: O lepoti glasbe. «Notus»: Pevska zveza in ljudsko petje. Vestnik Pevske zveze. Iz glasbenih listov. Doma in drugod. Glasbena priloga: Ivan Ocvirk: «Zimsko jutro», mešan zbor; Ciril Kumar: «Barčica», mešan zbor z ženskim dvošpevom. «Pevce» ima za seboj že pet let izhajanja, pet let truda in vztrajnega dela v prosep naše pevske umetnosti. V poljudni obliki je skrbel za izobrazbo v «Pevski zvezi» včlanjenih zborov, podarjal jim je zanje primerne skladbe, vzbujal v književni prilogi posebno zanimanje za narodno pesem, za životopise naših skladateljev itd. List, ki sta ga do sedaj urejevala gg. dr. Fr. Kimovec in Fran Zabret, je dobil z novim letom novega urednika g. Antona Dolinarja. Našemu tovarišu «Pevcu» ob petletnici njegovega obstoja iz srca čestitamo in mu želimo tudi za bodoče krepkega razmaha! — Vsebinska januarkega in februarkega zvezka letošnjega letnika: A. Dolinar: Dr. Fran Kimovec, Vestnik P. Z., Naši zbori, Nove skladbe, Iz glasbenih listov, Razne vesti. Glasbena priloga: Fr. Ferjančič: «Vzdihljaji slepega», mešan zbor in bas solo; K. Adamič: «Kadar pridem v tiho vas», mešan zbor; E. Adamič: «April», mešan zbor.

«Sveta Cecilija», smotra za cerkveno glasbo. 1926. sv. 1. Urejujeta Janko Barle in Franjo Dugan (glasbena priloga). Vsebinska: O. Antonin Zaninović O. P.: Landes iz početka 12. vijeka u Evangelistaru zadarske crkve sv. Šimuna. * *: Nova nastavna osnova i muzički odgoj u preparandiji. Ivan Kokot: Vulgarizacija cecilijanstva. Lujo Šafranek-Kavič: Muzička sezona u Zagrebu. VI. D.: Pismo iz Engleske. Dr. Božidar Širola: Turneja «Kola». R. Erka: Pjevačka društva u Gradišću. Rudolf Tačlik: Pjesma k Novom ljetu iz Vivodine. Dragotin Plut: Ivanjska popijevka iz Kamanja. Iz hrvatske glasbene prošlosti. Glasbena literatura. Razne vijesti. Vijesti Saveza hrvatskih pjev. društava. Vijesti «Cec. društva». Nek je svašta. Književni del «Svete Cecilije» je obširen (55 strani), izvrstno urejevan in posveća pažnjo tudi slovenski vokalni glasbi. V glasbeni prilogi je objavljena jako hvaležna hrvatska maša za moški zbor O. Kamila Kolba. — List zasluži naše toplo priporočilo.

«Jugoslavenski muzičar». Glasilo «Saveza muzičara u kraljevini SHS». Redakcija: Zagreb, Vojnička ulica 13, II. kat. V letošnjem prvem zvezku poroča dr. Stanko Vurnik iz črpn o glasbenem življenju v Sloveniji leta 1925., Fran Govekar se v toplem pisanem nekrologu spominja nekdanjega delavnega kapelnika slovenskega gledališča, pred šestimi leti v Beogradu umrlega Hilarija Beniška. Uredništvo «Jugoslavenskega muzičarja» je mnenja, da se naša glasbena javnost najlepše oddolži spominu Beniška, ki je zlasti slovenski operi služil skoro 16 let, s tem, da se z denarnimi darovi spomni njegove bedne družine v Beogradu. Pozivu «Jugoslavenskega muzičara», ki radevolje sprejema darove in jih nakazuje Beniškovicim, se pridružujemo tudi mi in apeliramo na vse ljubitelje slovenske opere, da se mu odzovejo! — Dr. B. Širola ocenjuje dr. M. Milojevićevo knjigo «Muzičke študije i članci». Mi je v oceno nismo prejeli. Naroča se v knjigarni Gece Kona, Beograd 192, za ceno 25 Din. — Drugi zvezek «Jugoslavenski muzičar» prinaša St. Krčić članek «Zdenko Fibich, skladatelj-pjesnik», razne strokovne članke in posveća posebno pozornost organiziranju organistov v svrhu zboljšanja njihovega slabega gmotnega položaja. — Na «Jugoslavenskega Muzičarja» bi moral biti naročen vsak glasbenik!

«Naš čolnič», glasilo Prosvetne zveze v Gorici, ima stalno rubriko o petju in pevskih zborih v zasedenem ozemlju. V prvem zvezku letošnjega letnika poroča skladatelj Vinko Vodopivec o zbirkah slovanskih narodnih pesmi (Kuba, Kuhač, dr. Zganec, A. Finagin, Stahovič, Meljgunov, Palčikov, Bajuk). V kratkem člančiču odgovarja uredništvo na vprašanje «Kakih pesmi naj se poslužujejo pevovodje za skupne nastope?» — V drugem in tretjem zvezku «Našega čolniča» pa razpravlja Anton Sever «O padanju v pevskih zborih» in «O detonaciji navzgor». Tehni razpravi o važnih temah naj vsaj naši pevovodje temeljito preštudirajo.

Operna in koncertna kronika.

Ljubljanska opera. Meseca januarja je v drugače precej enoličen repertoar prinesla prijetno izpremembo E. Wolf-Ferrarijeva muzikalna komedija «Zvedave ženske», okusno in fino glasbeno delo, ki se odlikuje posebno po duhoviti in zvočni instrumentaciji. Lirična mesta se ljubeznivo menjajo z dvospevi, živahnimi ansambli in komičnimi točkami. Gracijozna glasba «Zvedavih žensk» stavi zlasti na orkester velike zahteve, katerih težišče sloni na godalih, od solistov in solistin pa zahteva glasbeno znanje, v igri pa rutine in živahnosti. Glasbeno vodstvo dela je bilo v razboritih rokah kapelnika g. Neffata, režiral in opremil je opero okusno in času dejanja primerno g. Bučar. Med solistinjami gre v prvi vrsti priznanje odlični Rosauri g. Lovšetovi, pohvalo pa zaslužijo tudi g. Potučkova (Beatrica), g. Poličeva (Colombina) in g. Ribičeva (Eleonora). Pri slednji opazamo izredno nagel in razveseljiv napredek. Solisti g. Rumpelj (Ottavio), g. Banovec (Florindo), g. Šubelj (Pantalone), g. Zupan (Harlekin) in g. Janko (Lelio) so postavili na oder izborne tipe. V pevskem oziru je vsem prednjačil g. Banovec. — «Zvedave ženske» so občinstvu zelo ugajale in so ga zabavale ves predpust. — Važen dogodek za naše glasbene razmere je bila dalje uprizoritev Wagnerjevega «Večnega mornarja» v režiji višjega režiserja gospoda O. Šesta in pod glasbenim vodstvom kapelnika gospoda Antona Balatke. Zadnji čas je že bil, da je prišlo v repertoar ljubljanske opere vsaj eno glasbeno delo velikega nemškega dramatika, pesnika-komponista Wagnerja. Za čim dostojnejšo uprizoritev in izvajanje «Večnega mornarja» se je opera zavzela z veliko ljubeznijo do dela in temeljito pripravo. K velikemu uspehu je mnogo pripomogla posrečena zasedba glavnih vlog, v katerih so se posebno odlikovali g. Holodkov kot Holandec, g. Betetto kot Daland in g. Žaludova kot Senta. V manjših vlogah sta zadovoljila g. Potučkova (Mary) in g. Mohorič (Dalandov krmar). Dalanda je večkrat pohvalno pel g. Rumpelj, v vlogi Sente pa je debutirala g. Čaletova. Vzorno je vselej pel operni zbor, za odrom v zadnjem dejanju je sodeloval moški zbor «Ljubljanskega Zvona». — «Večni mornar» napolni pri vsaki predstavi gledališče, dokaz velikega zanimanja publike za Wagnerja. — «Večnemu mornarju» je kmalu sledil Massenetov mirakel v 3 dejanjih «Zongler Naše ljube gospe» v režiji opernega pevca g. Zdenka Knittla, ki je tudi pel naslovno vlogo. Za skrbno in vestno naštudiranje tega prikupljivega glasbenega dela se je toplo zavzel kapelnik g. A. Neffat, ki je pri dirigentskem pultu z zanosom vodil glasbeni part. Kljub hvalevrednemu izvajanju «Zonglerja» publika zanj ni pokazala zaslužene pozornosti: doživel ni niti enkrat zasedenega opernega gledališča. — Tem večje navdušenje pa je spremljalo ljubljansko premijero Kalmanove operete «Grofica Marica». Uprizoritev tega povsod neverjetno oboževanega ploda lahkokrile operetne muze di opravičilo edinole zaradi pomoči gledališčni blagajni. Pa še to sila težko, ker pri nas spričo zanimanja in nabito polnih predstav Wagnerja operete ne bi bilo treba. In za denar, ki so ga vrgli v namene poplitvičenja operne publike, za serviranje bedastih dovtipov, kazejanje novih toalet, bi opera lahko podala troje dostojno insceniranih resnih opernih novitet.

Nova slovenska opera. Operni skladatelj Risto Savin (Friderik pl. Širca) je dovršil svoje najnovejše glasbeno delo, narodno opero v petih dejanjih «Matija Gubec». Prvo dejanje se vrši na sejmu v Brdovcu, drugo na Susedgradu, tretje v zapuščenem mlinu v Zaprešiču, četrto na bojišču na Stubičkem polju, zadnje na Markovem trgu v Zagrebu. Savin je izročil delo v uprizoritev upravi Narodnega gledališča v Ljubljani.

Operni tenor ljubljanske opere g. Svetozar Banovec je gostoval na zagrebški operi v «Rigolettu». Pel je partijo mantovskega vojvode. Zagrebška publika in kritika sta pevčevu gostovanju sprejela simpatično in prijazno.

Ovogodišnja sezona zagrebačke opere. Vjerna svojim principima in stvaranju slavenskog nacionalnog repertoara zagrebačka je opera prošlu sezoni završila svoj rad premijerom komične opere Modesta Musorgskoga «Soročinski sajam» iznijevši ovo djelo već radi toga, da se

upoznaju sva djela ovog velikog ruskog genija. — Ovo-godišnja sezona inaugurirana je reprizama dvaju domaćih djela, i to romantičnom operom direktora zagrebačke opere Petra Konjovića «Ženidba Miloševa» (prije: «Vilin veo») u novoj preradbi, instrumentaciji i režiji, kao i reprizom glazbene vizije rektora Muzičke akademije Frana Lhotke «More»; repriza ovog djela došla je u obzir u okviru proslave 1000-godišnjice Hrvatskog kraljevstva. «Miloševu ženidbu» dirigirao je i režirao sam avtor, a Lhotkino «More» muzički je navježbao kapelnik Krešimir Baranović, dočim je režiju vodio bivši direktor zagrebačke drame dr. Branko Gavella. — Ovim reprizama slijedile su u operi dvije premijere, i to balet poljskog kompozitora Ludomira Ružickoga «Pan Twardowski» (premijeri je prisusvovao sam avtor) i nedavno premijeri manje izvadjene opere Giacoma Puccinia «Manon Lescaut». Oba ova djela scenski je postavila primabalerina i režiserka Margerita Froman, a dirigirao je kapelnik Baranović. — Slijedeći operni noviteti kod zagrebačke opere jesu repriza Saint Saensove opere «Samson i Dalila», koju sprema kapelnik Oskar Smodek, te premijera treće opere Modesta Musorgskoga «Hovansščina». Izvedbom ove opere imati će zagrebačka opera na repertoaru sva scenska djela Musorgskoga. — Paralelno ovom radu opere iznio je od početka ove sezone operetni ansambl zagrebačkog Narodnog kazališta u kazalištu u Tuškancu reprizu Kálmánove operete «Kneginja čardaša» i tri operetne premijere: Granichstádenovu operetu «Orlov», ter «Ciganskú ljubávu» i «Cloclo» od Franje Lehara. Jakov Gotovac.

Ljubljanska koncertna sezona se je v prvih mesecih letošnjega leta živahno razvijala. Imeli smo precej koncertov, med njimi je bil poleg že omenjenih «Grafike» in «Sloge» le eden namenjen vokalni glasbi, in sicer koncert g. prof. Jelke Stamatovičeve iz Beograda (21. januarja v Filharmoniji), ki nas je seznanila z novjšimi solospevi srbskih skladateljev in je pela tudi več srbskih narodnih. — Večji del koncertov pa je bil posvečen instrumentalni glasbi. Uprava narodnega gledališča je ponovila sinfonično pesnitev V. Novaka «Vihar» pod dirigentom gosp. Štritofom. Koncertirali ste dalje dve virtuozinji, in sicer vijolinistka Albertina Ferarri (7. januarja) in čelistka Julietta Alwin (8. februarja). Razveseljiv je bil komorni večer konservatoristov (22. januarja), posetil nas je zopet klavirski virtuozi gosp. Anton Trost (1. marca), poslušali smo slavni Ševčikov kvartet (9. marca), dne 5. marca pa je priredilo sinfonični koncert Orkestralno društvo Glasbene Matice pod vodstvom skladatelja g. Emila Adamiča. Prvo izvajanje sta takrat doživeli dve novi slovenski sinfonični deli: S. Šantlova mala suita za veliki orkester in E. Adamiča suita za godalni orkester «Ljubljanski akvareli». Izvrstno uspeli koncert bodo ponovili kot muzikalno predavanje za mladino. — Obisk vseh omenjenih koncertov ni bil zadovoljiv, njih gmotni efekt slab.

Za upravnika osiješke opere je imenovan g. Petar Konjović, zagrebske pa bivši ravnatelj ljubljanske opere g. Friderik Rukavina.

V repertoarju beograjske opere je deležna posebne pozornosti uprizoritev Musorgskega opere «Boris Godunov», ki jo dirigira kapelnik g. I. Brezovšek.

Nove skladbe.

Stanko Premrl: štirje ženski dvospevi (zbori) s spremljevanjem klavirja na besedilo Karla Široka. Založilo in izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani. — Cena partituri 25 Din, glasovom vseh štirih pesmi (sopran in alt skupaj) 1 Din 50 par. — «Stanko Premrl zna zadeti nežno struno tako kot malokdo. Ti štirje zbori so tako srčkani, tako polni nežne dramatike, da jih štejem med najlepše, kar jih imamo iz nove dobe.» (B. «Pevce».)

Emil Adamič: Osem lahkkih moških zborov na narodna besedila. Zložil in «Ljubljanskemu Zvonu» ob njegovi dvajsetletnici poklonil —. 1925. Založilo in izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani. Cena partituri 20 Din. Partiture posameznih skladb so naprodaj po 1 Din 50 par (dve strani). — «Izdaje »Ljubljanskega Zvona« so vse pozornosti vredne. Kakor po eni strani dvigajo naš glasbeni

nivo, tako pomagajo tudi našim praktičnim glasbenim razmeram in potrebam. Adamičevi ravnoakr izišli moški zbori so krasne, povsem zrele in dovršene skladbe, ki kljub svoji veliki preprostosti in neprisiljenosti že pri pregledovanju partiture vzbujajo zanimanje. Da bodo tudi pri izvajanju dosegli najboljše uspehe, je gotova stvar.» (Stanko Premrl, «Cerkveni glasbenik».)

Emil Adamič: Šest pesmi za mešani zbor. Založila in izdala Prosvetna Zveza v Gorici. — S to zbirko je podaril Adamič šopek mičnih, preprostih, v narodnem tonu zloženih pesmic, ki jih z lahkoto izvaja vsak količjak izvežban zbor. «Barčica je že zaplavala» in «Nekje v Franciji» ter «Tekica teče» so biserčki, ki naj se jih naš narodni skladatelj ne sramuje.

Ivan Ocvirk ima pripravljenih za izdajo 20 svojih moških in mešanih zborov. Založil in izdal jih bo sam, če se oglasi dovolj odjemalcev. Cena izdaji bo približno 30 Din. Prijave na naročbo sprejema skladatelj na naslov: Ivan Ocvirk, kapelnik v Sinju, Dalmacija.

30 troglasnih mladinskih zborov. Za višjo stopnjo osnovnih šol in za meščanske šole zbral in harmoniziral Ciril Pregelj, učitelj v Celju. Cena 20 Din. Priporočila vredna zbirka iz slovenskih, hrvatskih in srbskih narodnih pesmi, preprosto pa vendar spretno prirejenih za troglasni ženski ali deški zbor, katerim je avtor dal še priredbe G. Ipavčeve «Zvečer», J. Aljažvega «Oj Triglav moj dom», St. Mokranjčeve II. rukoveti in državne himne. Zbirka bo dobrodošla osnovnim in meščanskim šolam za uporabo pri pevskem pouku in na šolskih prireditvah.

Iz glasbenega sveta.

Petindvajsetletnico svojega igralskega in pevskega poklica je praznoval dne 14. januarja t. l. operni pevec g. Rudolf Bukšek v Osijeku. Pel je v Gounodovi operi «Faust» vlogo Mefista. Jubilarju naše čestitke!

Šestdesetletnico svojega rojstva je obhajal g. Ignacij Hladnik, kapiteljski organist in pevovodja v Novem mestu. Na njegovih ramah je svoj čas snelo vse novomeško glasbeno življenje. Vodil je pevška društva, orkestre in šolske zборе, poučeval gosli in klavir in skrbel za lepo petje v novomeških cerkvah. Hladnik je tudi mnogo komponiral, cerkvenih in posvetnih skladb, med njimi več psalmov za soli, moški in mešani zbor ter orkester. Izvrstnega pevovodja, virtuozna na orgljah, dobrodušnega učitelja in dovtipnega družabnika se hvaležno spominjajo njegovi učenci — med njimi tudi naš urednik — in mu želijo zadovoljno življensko jesen!

Slovenski skladatelj Slavko Osterc je napravil na praškem konservatoriju izpit iz instrumentacije in kontrapunkta z odličnim uspehom. Izvrševalna komisija je njegove skladbe, ki so bile svojčas prednašane v Celju in v Mariboru, soglasno odobrila.

Koncert moderne slovenske glasbe pripravljajo v Pragi. Na sporedu bodo skladbe: Škerjanca, Kogoja, Ravnika, Lajovica, Savina in Osterca.

V Pragi so praznovali dne 2. februarja t. l. stoletnico prve češke opere «Dratenik», dela skladatelja češke narodne himne «Kje dom je moj?», Františka Škroupa. Nje premijera je na isti dan in v istem (stanovskem gledališču) pred sto leti dosegla veliko navdušenje. Letos je opero, ki je pisana po Mozartovih vplivih, naštudiral in dirigiral ravnatelj praškega narodnega gledališča Otakar Ostrčil.

Zagrebski vijolinski virtuozi Zlatko Baloković žanje na svoji koncertni turneji po Ameriki velike uspehe. Na sporedu ima vedno tudi skladbe jugoslovenskih skladateljev.

Ga. Zdenka Zikova, bivša priljubljena primadona ljubljanske opere, je gostovala na Narodnem gledališču v Pragi v «Faustu», «Tosci», «Luizi» in «Lohengrinu». Praški listi izredno hvalijo nje nastope in predlagajo pevko za angažma na Narodnem gledališču.

Zagrebski skladatelj Antun Dobronić je priobčil v «Novostih» z dne 21. in 22. februarja t. l. tehtno razpravo o «Problemu našeg muzičkog školstva».

Pevovodja Ignacij Hude v Njujorku propagira v listu «Naš dom» obnovo Zveze jugoslovenskih pevskih društev v Ameriki, ki od leta 1920. ni več delovala.

Razpis nagrad uredništva „Zborov“.

Jugoslovenskim skladateljem. Uredništvo mesečne revije za novo zborovalno glasbo «Zbori», ki jo izdaja pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani, razpisuje tri nagrade v znesku po 800, 400 in 300 dinarjev za tri najboljše, izvirne, še neobjavljene in neizvajane, zmožnostim naših boljših zborov primerne koncertne skladbe za moški ali mešani ali ženski zbor a capella. Termin razpisa: do 1. januarja 1926. Partiture ne smejo biti pisane lastnoročno, pač pa razločno in čitljivo prepisane ter označene z geslom. To geslo naj nosi tudi zaprta kuverta, v kateri naj bo ime in priimek ter naslov skladatelja. — Posebna jury glasbenikov bo vposlane skladbe do 15. januarja 1926 ocenila in najboljšim trem prisodila razpisane nagrade. Nagrajene skladbe bodo objavljene v «Zborih». Skladatelji pa dobe za objavo poleg nagrad še običajni sotrudniški honorar. Uredništvo «Zborov» bo dobre, nenagrajene skladbe v listu objavilo, ostale pa vrnilo skladateljem. — Naslov: Uredništvo «Zborov», pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani.

Na ta razpis smo prejeli 28 skladb, med temi jih je 27 odgovarjalo pogojem razpisa. Jury (gg. Matej Hubad, ravnatelj konservatorija Glasbene Matice; Anton Lajovic, skladatelj; Niko Štritof, kapelnik opere; dr. Fr. Kimovec, skladatelj, in pa urednik «Zborov», vsi v Ljubljani) je prisodila prvo nagrado v znesku 800 Din narodni legendi za mešani zbor «Marija in brodar» skladatelja Emila Adamiča, nagrado v znesku 500 Din (kot drugo) moškemu zboru «Kmetova molitev» skladatelja Martina Železnika, nagrado v znesku 400 Din pa je delila v dve nagradi po 200 Din (kot tretjo in četrto) ter jih prisodila skladbi «Luna in zvezde» za mešani zbor skladatelja Stanka Premrla in skladbi «Motto» za mešani zbor skladatelja Vilka Ukmarja.

Nagrajene skladbe bodo objavljene v letošnjem letniku «Zborov». Priobčimo tudi več dobrih nenagrajenih skladb, ostale pa smo že vrnili skladateljem.

Listnica uredništva.

Ponovno najlepše prosimo gg. glasbenike in skladatelje za sodelovanje v književni prilogi. — Kritika je prilogo sprejela simpatično, vendar zahteva od nas mnogo preveč. «Zbori» niso splošen glasben list, marveč so prevzeli na svoje rane predvsem zborovsko, vokalno glasbo in skrb za naša pevska društva, kar smo jasno povedali na uvodnem mestu prve številke. Glasben list, ki bo posvečen vsem panogam glasbene umetnosti in bo ustrezal vsem potrebam našega glasbenega življenja, pa je obljubila izdajati «Glasbena Matica».

Gosp. E. R. Vaše pritožbe o razmerah v Vašem zboru so precej utemeljene. Znano mi je, da nekdanj tako agilno pevsko društvo hira, ne nastopa več tako pogosto in ni več v njem za resno delo potrebne požrtvovalnosti. Morda Vaš pevovodja ne zna zboru zainteresirati za novejšo slovensko glasbo, da se Vam pevske vaje zde dolgočasne. Posledica tega je, da pevci izostajajo. Pa tudi odbor menda ni na mestu. Na prihodnjem občnem zboru pomečite iz odbora vse starokopitneže in gobezdače, ljudi, ki so odborniki le za parado, reprezentančno in puhle govorance. Naša društva potrebujejo v odborih delovnih, resnih mož, ne pa «flancmaherjev» in «ferajnsmajerjev».

Gosp. A. M. Disciplina in red sta prvi pogoj uspešnemu društvenemu udejstvovanju. Točno in polnoštevilno obiskane pevske vaje olajšajo pevovodji delo. Zamudniki so coklja vsakemu zboru. Tisti boljši pevci, «trefarji», ki mislijo, da vse znajo ter se pojavijo pri vajah le vsake kvatre enkrat ali tik pred koncertom, pa vselej skazijo enotno petje zboru. Glasovno nesposobnih in intonačno nezanesljivih pevcev ne sprejemajte v zbor! Čemu bi morali dobri pevci zaradi slabih par gultiti pesmi skozi mesece in mesece? Boljše, da zbor šteje 30 dobrih pevcev kot 60, kjer pa je polovica štatistov. Pevovodja naj očisti zbor, naj ga redu-

cira in videli boste, kako bo delo hitro napredovalo. Zamera gor, zamera dol! — Pišete: «Starejši pevci bi radi lajnali stare, preležane in prepete skladbe.» Vedite, da ima o izbiri pesmi za koncertne nastope določati le pevovodja. Odbor naj se v njegov delokrog ne vtika. Pravite tudi, da je Vaš zbor krvavo potreben pevske šole! Uvedite jo! Najboljša knjiga v dosegu Vašega namena je Fran Maroltova «Pevska vadnica», ki jo je lani založil in izdal pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani. Če jo naročite za ves zbor, stane izvod 35 Din, drugače pa 50 Din. Vadnica je vredna, da si jo nabavite in — študirate!

G. I. R., pevovodja v... V Vašem pevskem društvu niste niti odbornik. Ta je pa lepa! Človek brezplačno opravlja funkcije pevovodje, predsednika, tajnika, arhivarja in sluge, obenem v marsikaterem društvu nima odborniškega mesta! Revidirajte pravila in na prihodnjem občnem zboru se postavite za svojo pravico!

Gdč. I. L. v... Vaš ženski zbor bo šel narazen zaradi ene članice, ki je opravljiva. Pritožite se na odbor. Če ne bo pomagalo, štrajkajte vse pevke toliko časa, da bodo opravljivo izbacili iz društva. Toda Vaše pritožbe morajo biti utemeljene in ravnati se morate vse strogo po društvenih pravilih.

Gosp. A. C. Pametno je, da popravite zastarela pravila Vašega društva! Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je izdalo nova pravila, ki so sestavljena po vzorcu pravilnika pevskega zbora Glasbene Matice v Ljubljani in pravil pevskega društva «Lisinski» v Zagrebu. Izvod stane 5 Din. Ne pozabite popraviti paragraf, ki določa, kdo ima pravico na občnem zboru glasovati in voliti. Po našem načelu gre ta pravica le rednim, izvršujočim članom, pevcem in pevkam, torej delovnim članom.

Gosp. I. R., pevovodja. Za Vaš šibki zbor najdete v «Novih Akordih», v «Pevcu» in v «Zborih» dovolj prikladnih, lahko izvedljivih skladb. Prelistajte!

Pevsko društvo Z. v T. Zveza slovenskih pevskega zborov je v likvidaciji, ker so na lanskem skupščini v začetku meseca maja v zvezi včlanjena društva javila svoj vstop v Južno-slovenski pevački savez, čigar glavni tajnik je skladatelj Kosta P. Manojlovič v Beogradu. Ustanovna skupščina ljubljanske župe J. P. S. se vrši v juliju obenem z velikim koncertom pevskega zborov. Pripravljalni odbor ljubljanske župe J. P. S. pošlje v kratkem društvom tozadevna navodila.

Gosp. R. P., tu. Upravičeno se pritožujete, da večina naših pevskega društev prijetno spi. Ob gotovih prilikah se vsako leto zdramijo, nato pa znova zaspé. Redno in smotreno dela le par zborov. Pridnost in zavednost društev se zrcali v dejstvu, da «Zbori» do danes niso prejeli niti enega koncertnega sporeda (ker pač koncertov ni!), ter da je naročnino na «Zbore» poravnalo izmed vseh slovenskih pevskega društev le pet! Tako veliko zanimanje za pevskega list! Zadnje čase se zdramijo društva iz spanja takrat, ko čutijo potrebo praznovanja nevemkolikoletnice svojega «nemornega» dela s slavnostnimi obhodi in paradami, z vesellicami, kjer donita iz stotine grl «Slovenec, Srb, Hrvat» in «Buči, buči». Nato pa zopet do prihodnje obletnice prijetno spé. Pevski zbori, zdramite se, zavedajte se svoje kulturne dolžnosti in začnite z resnim delom!

Gosp. J. T., pevovodja. Novih nagrobnic je malo. V Zvezni knjigarni dobite Pavčičevo «Spomladi vse se veselí», Zveza slovenskih pevskega zborov ima v zalogi Adamičevo «Slovo» in Premrlovo «Blagor mu», šentjakovski pevski zbor pa je založil novo Pavčičevo «Nagrobnico». Za petje na dan Vseh svetih je primerna Ferjančičeva «Slovo mrtvim», svoj čas objavljena v Gerbičevi «Glasbeni zori». Za partituro se obrnite na Zvezo. Baje izda tudi Jugoslovanska knjigarna v ponatisu zbirko nagrobnic, ki jih je zbral in uredil F. Marolt star.

Gosp. F. A. v... Zagrizeno strankarstvo Vam preti razbiti zbor. Pustite svojim članom svobodo političnega prepričanja, apelirajte pa nanje, naj ne zanašajo politike v društvo. Lep vzled politične strpnosti naj Vam bo Glasbena društvo v Kočevju, ki ima v odboru pristaše vseh strank in kljub temu v lepi medsebojni harmoniji izvrstno deluje. Posnemajte ga!

"Zbori" 1926.
II. letnik, št. 3, a.

VZDIH.

(Oton Župančič.)

Martin Loeznik
(Sorica.)

Počasi.

Moški
zbor.

p Rustimi rusti travi-ca, trava-ze le-na, ze-
p

mf le-na ti, bol-na je moja, mo-ja
mf bol-na je mo-ja gla-vi-ca, vsrcu

f mo-ja glavica, vsrcu, vsrcu, vsr- cu ra- dosti ni.
f ra- dosti ni, ra- dosti ni, ra- dosti ni.
pp zadržano.

Nekoliko hitreje. Bariton solo.

p Lemlja, oj zemlja rodna ti, *mf* kakor od jablane ovet,
pp Lemlja, zem- lja rodna ti,
pp

71/1953

f jaz sem od tebe *ff* ločil se,

mf ka kor od jabla ne *f* ovet,

mf ka kor od *f*

f moral sem vtuji svet. *p* Težko, *mf* težko, *f* tež

mf jaz sem od te be ločil se, moral

mf *pp* *p*

mf ko, težko ži-ve ti je brez vernih to-va-ri šev, *mf* Tež

vtu-ji svet. *mf* Težko,

sem vtu-ji svet. *mf*

sem vtu-ji svet. *mf*

pp *mf*

mf xadržuj.

f ko, težko tr- pe ti je daleč od bratov, *mf* od starišev,

f težko, *mf* težko ži-ve ti je daleč od bratov, *p* od

f *mf* *p*

f rit. *rit.* *pp*

P od sta-ri-šev.

rit. *pp* *p*

sta-ri-šev. *Kakor v začetku.* *p*

Kadar u-črujen po ce-sti greš,

rit. *pp* *p*

mf *mf* *ff* *mf*

nihče ne pra-ša te: kam, kam, kam?

mf *mf* *ff* *mf*

sre-di sredi vrve-če

ff *mf*

kam, kam?

Vibrato.

f *f* *f* *mf*

mno-ži-ce, sre-di mno-ži-ce ču-tiš,

mno-ži-ce, sredi vrve-če množi-ce ču-tiš,

mf

Umirjeno.

mf *mf* *mf* *mf*

sre-di množi-ce, kak si sam,

ču-tiš, ču-tiš, ču-tiš narbolj

mf *mf*

ču

ff *ff* *fff*

kak si sam. kak si sam.

ff *fff*

tiš zelo počasi. kak si sam. kak si sam.

KMETOVA MOLITEV

(Cvetko Golar.)

Pobožno in slovesno.

Martin Leleznik
(Sorica.)

Moški
zbor.

f Bog po-ro-si shladnim dežjem mi ze-le-no po-
Bog po-ro-si shladnim dežjem mi ze-

f lje, da po njivah mlado žito bo-ro-di-lo bolje,
le-no po-lje, da po njivah bo-ro-di-la,

f bo-ro-di-lo bolje, da po njivah mlado ži-to
bo-ro-di-lo bolje, da po njivah mlado ži-to

ff bo-ro-di-lo bolje, bo-ro-di-lo bo-lje.
mf *zadržuj.*

Lele mirno.

pp *mf*

Bog, za-lij ga, pa-di ro-sa nanj iz zar-je, zarje zla-te,

mf

f

poj-de rž, pše ni-ca v klas-je poj-de rž, pše ni-ca v klas-je

f *mf* *f*

f *mf* *f* *f* *mf* *f*

poj-de

ff *mf* *f*

koč ne-vesta, koč ne-vesta, poj-de koč ne-vesta vsvate,

ff *mf* *f*

ff *mf* *f*

accell.

pp *f*

koč ne-vesta vsva-te.

pp *f*

Kakor v začetku.

Lmaj-skim deč-jem

Lmaj-skim

bla go slo vi, *mf* Bog, mi si vo gla vo, zlati
 dežjem blago slo vi, Bog, mi si vo gla vo,

voz se bo je se ni bli skal v Tvo jo slavo,
 zla ti voz se bo je se ni

bliskal v Tvo jo sla vo, zlati voz se bo je se ni

ff bliskal v Tvo jo slavo, bliskal v Tvo jo sla vo. *ad lib.* *ff*

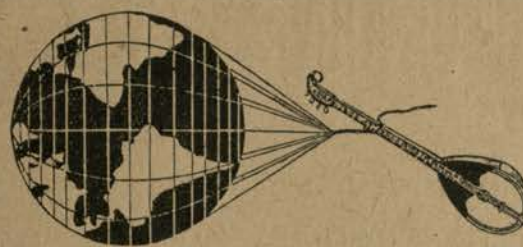
Kreditni zavod za trgovino in industrijo LJUBLJANA

Prešernova ulica št. 50 (v lastnem posloju)

Brzojavni naslov: Kredit Ljubljana
Telefon št. 40, 457, 548, 805 in 806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predjmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvo, safe-deposits itd. itd.

Traži se zastupstvo za U. S. A.

P. BOGDANOV & Co.
SISAK, S.H.S.

Proizvod tambura na veliko.

Izvoz — Export. Reklamne cijene. Cijenici šalju se besplatno.

Naklada tamburaških škola i partitura.

UPOŠTEVAJTE PRI SVOJIH NAROČILIH NAŠE OGLASE!

Najboljši
šivalni
stroj je
edino le

Josip Petelinc-a

znamka

Gritzner in Adler

za rodbino, obrt in industrijo.

Posamezni deli za vseh vrst šivalne stroje in kolesa.
Igle, olje in pnevmatike.

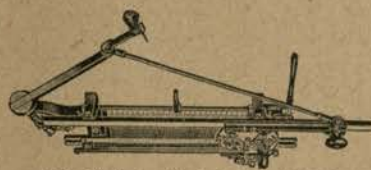
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija.

Delavnica za popravila.

Na veliko. Telefon 913. Na malo.

Najboljši švicarski pletilni stroji DUBIED

Najceneje
kupite
edino
le zato,

ker je najboljši!

Galanterija, modno blago, pletenine, žepni robci, sukanec, jedilno orodje, palice, potrebščine za čevljarje, šivilje, sedlarje in krojače, toaletna mila, razne kreme, škarje, noži

na veliko in malo pri tvrdki

JOSIP PETELINC

v Ljubljani

za vodo, blizu Prešernovega spomenika.

Telefon 913.

NAŠA PRAVA DOMAČA

KOLINSKA CIKORIJA

JE IZVRSTNA

HIPOTEKARNA BANKA JUGOSLOVANSKIH HRANILNIC LJUBLJANA

izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle. Sprejema denarne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter daje vsakovrstne kredite in predujme. Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo ter kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevnih kurzih.

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA
ZAVAROVALNA BANKA
V LJUBLJANI

ZAVARUJE

PROTI OGNJU, TATVINAM, NEZGODAM ITD. TER NA DOŽIVETJE IN
ZA SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

DOMAČE PODJETJE.

**Manufakturna
veletrgovina**

**Hedžet & Koritnik
LJUBLJANA**

Frančiškanska ulica 4
Telefon interurban 75

uvažava blago iz
Anglije, Francije,
Českoslovaške,
Švice, Nemčije in
::: Italije :::

MALINOVEC IN DRUGE SADNE SOKE
SADNE AROME (ESENCE)
SADNE ETERE
„NEKTAR“, SADNO MARMELADO
RUM - ESENCO IN ESENCE ZA RAZNE LIKERJE

PRIPOROČA

SREČKO POTNIK in DRUG, LJUBLJANA, METELKOVA UL. 13

ZAHTEVAJTE CENIK!

ZAHTEVAJTE CENIK!

Založba muzikalij pevskega društva „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.

Račun poštne hranilnice Ljubljana števil. 14.189.

1. *Alojzij Sachs*: II. venček narodnih pesmi za moški zbor (1909).
2. *Anton Lajovic*: Pesmi samote, solospevi s spremljevanjem klavirja (1920).
3. Trije moški zbori. (*E. Adamič*: *Ljubici*, *M. Rožanc*: *Mak žari*, *Zorko Prelovec*: *Jaz bi rad rdečih rož*) (1920).
4. *Emil Adamič*: Pet veselih pesmi za moški zbor (1921).
5. *Emil Adamič*: Pet ženskih dvospevov (zborov) s spremljevanjem klavirja (1922).
6. *Stanko Premrl*: Štirje ženski dvospevi (zbori) s spremljevanjem klavirja (1925).
7. *Emil Adamič*: Osem lahkih moških zborov na narodna besedila (1925).
8. Razne partiture umetnih in narodnih pesmi za moški in mešani zbor.

Skladbe se naročajo na naslov:

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani
Založba muzikalij.

